

[Ebba Strange.]

Efter vores mening drejer det sig om, hvordan vi lærer at leve med et rimeligt alkoholforbrug, for som jeg sagde før, er det en del af vores kulturmønster, og her spiller hele spørgsmålet om de unge og de unges forhold til forskellige stoffer en meget stor rolle. Det er blevet sagt her og fremgår også af ministerens redegørelse, at vores spiritusforbrug er steget. Det er klart, at det er steget. Det var fru Inge Fischer Møller også inde på. Hele vores forbrug af materielle goder er jo steget, og det er spiritusforbruget så også. Jeg er meget glad for, at indenrigsministeren i sin redegørelse prøver af af dramatisere hele problemet, også problemet med de unges drikkeri. Jeg synes, at det allervigtigste for os er at få neddæmpet dramatikken i disse ting. Jeg er helt enig med indenrigsministeren i, at en enkelt avisartikel eller to kan få problemerne til at antage nogle dimensioner, som de ikke har i virkeligheden.

Det er klart, at unge mennesker arver de voksnes kulturmønster, og hvis de unge mennesker ser, at et alkoholforbrug hører med til de voksnes kulturmønster, vil de også overtage det. Lige så klart er det, som jeg nævnte i min indledning, mit oplæg, at der i mange tilfælde er knyttet sociale problemer til et alkoholmisbrug. Når de unge ryger ud i det, er det som regel tegn på, at de føler sig usikre, føler sig utrygge, og at det, de trænger til, ikke er restriktioner og forbud, men støtte og kontakter med andre, først og fremmest med deres egne voksne. Der er jeg sådan set enig med fru Karen Thurøe Hansen: det er meget ofte familiekontakten, der svigter i de tilfælde.

Så vil jeg godt sige noget om det mere strukturelle i det her spørgsmål: på hvilke områder skal vi sætte ind med bearbejdelse af alkoholproblemerne?

Jeg vil for det første spørge, om indenrigsministeren finder det hensigtsmæssigt, at alkoholbehandlingen er placeret i amternes sygehussektor. Efter SF's og efter min opfattelse finder jeg det mere hensigtsmæssigt, om behandlingsapparatet var knyttet til social- og sundhedssektoren. Jeg er klar over, at der selvfølgelig er sygdoms- og sygehusproblemer i det også, men som regel starter det nu altså med sociale problemer.

Noget andet er, at det er min opfattelse, at behandlingskapaciteten ude omkring i amterne er for ringe. Man har simpelt hen ikke capaci-

tet nok til at behandle de mennesker, der faktisk trænger til det.

Jeg mener ikke, at vi herindefra hverken skal nedsætte kommissioner eller udstede bestemmelser om, hvordan indsatsen skal organiseres. Det vil godt kunne gøres i den enkelte amtskommune. Men jeg synes, det er vigtigt, at man bliver ved med at holde en vis koordinerende kontakt med amterne herindefra, at kontaktudvalget gør det, at undervisningsministeriets konsulent gør det, og at indenrigsministeriet gør det, og at den kontakt dels drejer sig om fra centralt hold at udsende oplysningsmateriale, undervisningsmateriale og udveksling af erfaringer de forskellige amter imellem, dels om, at man bistår amterne, når de har brug for støtte. Men selvfølgelig skal man først og fremmest fra centralt hold iværksætte forskning, både med hensyn til de sygdomsskader, der kan opstå, og med hensyn til behandlingen.

Til sidst vil jeg sige, at vi er enige med regeringen i, at vi ikke trænger til en egentlig alkoholpolitik i dette land. Vi mener, at vi skal have en skattepolitik, som jeg har peget på, at vi skal have en socialpolitik og en arbejdsmarkedspolitik, der vænner os til ikke at være misbrugere, men forbrugere. Vi kan derfor tage denne debat til efterretning, men jeg mener i og for sig ikke, den bør have andet resultat, end at vi nu har drøftet problemerne her, og at vi i øvrigt fortsætter udviklingen af de forebyggende foranstaltninger på det område.

Jørgen Jensen (DKP):

Også jeg er enig i, at denne debat i bedste fald er overflødig, og vil også pege på, at selv med et øget forbrug er det jo fortsat et mindretal, der drives til et misbrug.

Jeg vil som den forrige taler sige, at vi gennem lang tid fra Holberg har vidst, hvad det var, der kunne drive folk til drikkeri. Det var for hårdt slid for herremanden, det var følelsen af ikke at slå til, og det var mangel på respekt og kærlighed, der drev Jeppe til at flygte fra virkeligheden gennem drikkeriet.

Derfor er jeg også meget enig i, at en debat om alkoholmisbrug og bekæmpelse af det ikke kan ses isoleret, men – hvad der også fremgår af de svar, der er kommet fra amtskommunerne – må ses i sammenhæng med sociale og sundhedsmæssige foranstaltninger, med arbejdsmarkedsspørgsmål, med fritids- og kulturområdet.